

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0120/2001

11 april 2001

*

VERSLAG

1. over het initiatief van de regering van de Franse Republiek met het oog op de aanneming door de Raad van een besluit inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij
(5551/2001 – C5-0054/2001 – 2001/0804(CNS))
2. over de oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij
(6281/2001 – C5-0084/2001 – 2000/0208(CNS))
3. over de oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad houdende uitbreiding van de werking van verordening (EG) nr. .../01 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen
(6281/2001 – C5-0084/2001 – 2000/0208(CNS))

Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Charlotte Cederschiöld

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemming
Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

Amendementen op wetsteksten

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen worden in vet cursief aangegeven. De markering in mager cursief is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de wetstekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP.....	4
1. WETGEVINGSVOORSTEL.....	6
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE.....	15
2. WETGEVINGSVOORSTEL.....	16
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE.....	22
3. WETGEVINGSVOORSTEL.....	23
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE	23
TOELICHTING	24

PROCEDUREVERLOOP

Bij schrijven van 4 september 2000 verzocht de Raad het Parlement om advies inzake het voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (COM(2000) 492 - 2000/0208(CNS)).

Op 8 september 2000 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit voorstel naar de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als commissie ten principale en naar de Economische en Monetaire Commissie als medeadviserende commissie (C5-0441/2000).

Bij schrijven van 9 februari 2001 verzocht de Raad, overeenkomstig artikel 39, lid 1 van het EG-Verdrag, het Parlement om advies inzake het initiatief van de regering van de Franse Republiek met het oog op de aanneming door de Raad van een besluit inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij (5551/2001 – 2001/0804(CNS)).

Op 15 februari 2001 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit voorstel naar de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als commissie ten principale en naar de Economische en Monetaire Commissie als medeadviserende commissie (C5-0054/2001).

Bij schrijven van 19 februari 2001 verzocht de Raad het Parlement om advies inzake:

- een ontwerpverordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (6281/2001 – 2000/0208(CNS))
- een ontwerpverordening houdende uitbreiding van de werking van verordening (EG) nr. .../01 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen (6281/2001 – 2000/0208(CNS)).

Op 12 maart 2001 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit voorstel naar de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als commissie ten principale en naar de Economische en Monetaire Commissie als medeadviserende commissie (C5-0084/2001).

De Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken benoemde op haar vergadering van 14 september 2000 Charlotte Cederschiöld tot rapporteur.

De commissie behandelde het Commissievoorstel op haar vergaderingen van 2 oktober 2000 en 23 januari 2001.

Op 20 maart 2001 besloot de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken haar werkzaamheden voort te zetten op basis van de teksten die thans bij de Raad in behandeling zijn.

Op haar vergaderingen van 2 april 2001 en 11 april 2001 beraadde de commissie zich over:

- het initiatief van de regering van de Franse Republiek met het oog op de aanneming door de Raad van een besluit inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij,
- de oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad tot bescherming van de euro tegen valsemunterij, en
- de oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad houdende uitbreiding van de werking van verordening (EG) nr. .../01 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro, tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij:

1. met algemene stemmen bij 2 onthoudingen haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie over het initiatief van de regering van de Franse Republiek met het oog op de aanneming door de Raad van een besluit inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij.
2. met algemene stemmen bij 2 onthoudingen haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie over de oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij.
3. met algemene stemmen bij 2 onthoudingen haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie over de oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening houdende uitbreiding van de werking van verordening (EG) nr. .../01 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen.

Bij de stemming waren aanwezig: de leden Robert J.E. Evans, fungerend voorzitter; Charlotte Cederschiöld, rapporteur voor advies; Alima Boumediene-Thiery, Ozan Ceyhan, Carlos Coelho, Giuseppe Di Lello Finuoli, Glyn Ford (verving Adeline Hazan), Daniel J. Hannan, Anna Karamanou, Sylvia-Yvonne Kaufmann (verving Pernille Frahm), Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Alain Krivine (verving Fodé Sylla), Baroness Sarah Ludford, Hartmut Nassauer, William Francis Newton Dunn (verving Jan-Kees Wiebenga), Arie M. Oostlander (verving Gérard M.J. Deprez), Elena Ornella Paciotti, Hubert Pirker, Ingo Schmitt (verving Eva Klant), Patsy Sörensen, Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí en Christian Ulrik von Boetticher

De Economische en Monetaire Commissie heeft op 2 oktober 2000 en 12 maart 2001 besloten geen advies uit te brengen.

Het verslag werd ingediend op 11 april 2001.

De termijn voor de indiening van amendementen wordt bekendgemaakt in de ontwerpagenda voor de vergaderperiode waarin het verslag wordt behandeld.

WETGEVINGSVOORSTEL

1. Initiatief van de regering van de Franse Republiek met het oog op de aanneming door de Raad van een besluit inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij (5551/2001 – C5-0054/2001 – 2001/0804(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de regering van de Franse Republiek
voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1 Overweging 2

(2) De bij voorgaande instrumenten ingestelde middelen ter bescherming van de euro moeten worden aangevuld en versterkt met bepalingen die inzake de bestrijding van eurovalsemunterij voorzien in nauwe samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, de Europese Centrale Bank, de nationale centrale banken, Europol en Eurojust,

(2) De bij voorgaande instrumenten ingestelde middelen ter bescherming van de euro moeten worden aangevuld en versterkt met bepalingen die inzake de bestrijding van eurovalsemunterij voorzien in nauwe samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, de Europese Centrale Bank, de nationale centrale banken, Europol en **het voorlopig justitieel samenwerkingsteam en daarna Eurojust, wanneer het besluit tot instelling daarvan is aangenomen,**

Motivering

Tijdens de op 15-16 oktober 1999 gehouden Europese Raad van Tampere is besloten tot de oprichting van Eurojust, dat is opgezet als een "Europees samenwerkingsteam" en tot taak heeft o.a. "een adequate coördinatie van de nationale met vervolging belaste autoriteiten te vergemakkelijken en strafrechtelijke onderzoeken ingeval van georganiseerde misdaad te ondersteunen", zoals is aangegeven in conclusie 46 van Tampere. Eurojust wordt derhalve geacht een essentiële rol te vervullen bij de bestrijding van de internationale georganiseerde criminaliteit. Het belang van de Eurojust-eenheid moge voorts blijken uit het feit dat zij als instantie is geïnstitutionaliseerd in de nieuwe versie van de artikelen 29, 31 en 32 van het VEU, zoals die haar beslag heeft gekregen in het Verslag van Nice. Aangezien het Verdrag van Nice in de respectieve lidstaten nog moet worden geratificeerd, zijn deze artikelen echter nog niet in werking getreden. De enige instantie die tot nu toe effectief is geïnstalleerd, is het "voorlopig justitieel samenwerkingsteam", dat waarschijnlijk als embryo voor Eurojust zal gaan fungeren. Inmiddels is het evenwel zo dat, in afwachting van de officiële instelling van Eurojust, deze eenheid juridisch gezien nog niet bestaat. Derhalve moet, voor zover in rechtsbesluiten wordt verwezen naar het optreden van Eurojust, duidelijk worden aangegeven dat dit orgaan in de toekomst zal gaan fungeren zodra het langs legale weg is ingesteld.

¹ PB C 75 van 7.3.2001, blz. 1.

Amendement 2
Overweging 2 bis (nieuw)

(2 bis.) Verwezen zij ook naar de mededeling van de Commissie van 22 juli 1998 aan de Raad, het Europees Parlement en de Europese Centrale Bank over "De bescherming van de euro en de bestrijding van valsemunterij".

COM(1998) 0474.

Motivering

In de bovenvermelde mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en de Europese Centrale Bank wordt nader ingegaan op de problemen en doelstellingen in verband met de bescherming van de euro en met name op de verantwoordelijkheden van de Europese Centrale Bank, de Commissie en Europol, met als uitgangspunt het Verdrag van Genève van 20 april 1929 ter bestrijding van de valsemunterij. Dit verdrag heeft dan ook een zeer wezenlijke rol vervuld bij de ontwikkeling en totstandbrenging van een compleet en uitgebreid systeem voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij. Telkens wanneer via de mededeling van de Commissie wordt gerefereerd aan de voorgeschiedenis van het onderhavige initiatiefbesluit, dient daarvan derhalve gewag te worden gemaakt.

Amendement 3
Overweging 2 ter (nieuw)

(2 ter.) Verwezen zij tevens naar de resolutie van het Europees Parlement van 17 november 1998 over de mededeling van de Commissie van 22 juli 1998 aan de Raad, het Europees Parlement en de Europese Centrale Bank over "Bescherming van de euro – bestrijding van valsemunterij"².

² **PB C 379 van 7.12.1998, blz. 39.**

Motivering

Het Europees Parlement heeft zijn goedkeuring gehecht aan het verslag-Schmid dat de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken hierover heeft opgesteld (A4-0396/98). In zijn resolutie gaf het Parlement aan met welke middelen een effectief systeem moet worden opgezet voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij. Ook hiervan moet melding worden gemaakt, mede omdat het onderhavige initiatief ten dele refereert aan de inhoud van deze resolutie.

Amendement 4
Overweging 2 quater (nieuw)

(2 quater.) Verwezen zij voorts naar de aanbeveling van de Europese Centrale Bank van 7 juli 1998 betreffende de vaststelling van bepaalde maatregelen ter vergroting van de rechtsbescherming van eurobankbiljetten en -munten³.

³ ***PB C 11 van 15.1.1999, blz. 13.***

Motivering

De in de bovengenoemde aanbeveling van de Europese Centrale Bank vermelde maatregelen hebben eveneens bijgedragen tot de verbetering van het systeem voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, waarin ook het onderhavige initiatief van de Franse regering past.

Amendement 5
Overweging 2 quinquies (nieuw)

(2 quinquies.) Tevens moet rekening worden gehouden met de bepalingen van het Internationaal Verdrag van 20 april 1929 ter bestrijding van valsemunterij, met name waar het de bij dat verdrag ingestelde centrale diensten betreft⁴.

⁴ ***Volkenbond, Verdragsserie, nr. 2623(1931), blz. 13.***

Motivering

Het bovengenoemde verdrag mag niet onvermeld blijven, aangezien het het enige internationale instrument is met als specifiek doel valsemunterij te voorkomen en te bestrijden. Er is dan ook onmiskenbaar sprake van een relatie met het onderhavige initiatief en de bepalingen van het verdrag vormen een integraal onderdeel van het systeem voor de bescherming van de euro.

Amendement 6
Overweging 2 sexies (nieuw)

(2 sexies.) Ook moet rekening worden gehouden met de resolutie van de Raad van 28 mei 1999 tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bescherming

tegen valsemunterij met het oog op het in omloop brengen van de euro, en inzonderheid met punt C van die resolutie, waarin de lidstaten en de Commissie worden verzocht na te gaan of het nodig is de bestaande maatregelen te versterken, teneinde met steun van de Europese Centrale Bank en Europol op doeltreffende wijze samen te werken bij de bestrijding van vervalsingsdelicten betreffende de euro⁵.

⁵ ***PB C 171 van 18.6.1999, blz. 1.***

Motivering

Deze resolutie van de Raad is van kapitaal belang geweest bij de totstandbrenging van het systeem voor de bescherming van de euro, waarvan ook het onderhavige initiatief deel uitmaakt, en derhalve kan zij niet onvermeld blijven.

Amendement 7

Overweging 2 septies (nieuw)

(2 septies.) Tevens moet rekening worden gehouden met het Kaderbesluit van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro, dat effectieve en adequate strafrechtelijke bescherming biedt via harmonisatie van de opgelegde boetes en andere straffen⁶.

⁶ ***PB L 140 van 16.6.2000, blz. 1.***

Motivering

Het bewuste kaderbesluit vormt een van de onmisbare hoekstenen van het systeem voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, en bevat een reeks delictomschrijvingen van handelingen in de sfeer van eurovalsemunterij die in alle lidstaten strafbaar moeten worden gesteld. Een en ander bracht ook met zich mee dat de wet- en regelgeving in de lidstaten op dit terrein moest worden geharmoniseerd, teneinde in alle lidstaten een vergelijkbaar beschermingsniveau te bereiken.

Ook het onderhavige initiatiefbesluit is daarop gericht, en derhalve kan het kaderbesluit niet onvermeld blijven.

Amendement 8
Overweging 2 octies (nieuw)

(2 octies.) Tevens moet rekening worden gehouden met het Verdrag van 26 juli 1995 tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europol), en inzonderheid met artikel 28, lid 1, punt 23 daarvan⁷.

⁷ ***PB L 316 van 27.11.1995, blz. 2.***

Motivering

Europol zal een wezenlijke rol vervullen in de strijd tegen de vervalsing van de euro. Aangezien ook het onderhavige initiatiefbesluit daarover handelt, kan Europol niet onvermeld blijven.

Amendement 9
Overweging 2 nonies (nieuw)

(2 nonies.) Daarnaast moet rekening worden gehouden met het besluit van de Raad van 29 april 1999 waarbij het mandaat van Europol wordt uitgebreid tot de bestrijding van valsemunterij en de vervalsing van betaalmiddelen⁸.

⁸ ***PB C 149 van 28.5.1999, blz. 16.***

Motivering

Bij dit besluit wordt Europol namelijk gemachtigd zich ook bezig te houden met de bestrijding van eurovalsemunterij. Dezelfde motieven als in het voorgaande amendement zijn ook hier van toepassing.

Amendement 10
Overweging 2 decies (nieuw)

(2 decies.) Daarnaast moet rekening worden gehouden met de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15-16 oktober 1999, inzonderheid met de aanbevelingen 43, 44, 45 en 46.

Motivering

De Europese Raad van Tampere was een mijlpaal in de geschiedenis van de bestrijding van de criminaliteit, waartoe ook de potentiële vervalsing van de euro moet worden gerekend. Daarom moet deze top ook hier worden vermeld, onder verwijzing naar de paragrafen die specifiek betrekking hebben op de bestrijding van de criminaliteit.

Amendement 11

Overweging 2 undecies (nieuw)

(2 undecies.) Daarnaast zij ook verwezen naar de conclusies van de Europese Raad van Nice van 7, 8 en 9 december 2000, inzonderheid naar aanbeveling 32.

Motivering

In aanbeveling 32 van de conclusies van de Europese Raad van Nice wordt aangedrongen op de noodzaak "zo spoedig mogelijk een doeltreffend systeem aan te nemen voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij". Derhalve moet ook dit punt worden vermeld.

Amendement 12

Artikel 1, streepje 2

- "eurovalsemunterij": de handelingen als omschreven in de artikelen 3 tot en met 5 van Kaderbesluit 2000/383/JBZ van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro;

- ***delicten die verband houden met*** "eurovalsemunterij": de handelingen als omschreven in de artikelen 3 tot en met 5 van Kaderbesluit 2000/383/JBZ van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro;

Motivering

In bijzonder gewichtige aangelegenheden zoals zaken die in de sfeer liggen van het strafrecht, is terminologische nauwkeurigheid van kapitaal belang om verkeerde interpretaties te vermijden. Daarom wordt in dit artikel nadrukkelijk gespecificeerd dat het bij "eurovalsemunterij" om een strafbaar feit gaat.

Amendement 13
Artikel 1, streepje 3

- "bevoegde autoriteiten": de autoriteiten die door de lidstaten zijn aangewezen met het oog op de centralisering van informatie, inzonderheid de nationale centrale bureaus, met het oog op de vaststelling van eurovalsemunterij, en met het oog op de vervolging en bestraffing daarvan;

- "bevoegde autoriteiten": de autoriteiten die door de lidstaten zijn aangewezen met het oog op de centralisering van informatie, inzonderheid de nationale centrale bureaus **waaraan wordt gerefereerd in artikel 12 van het Verdrag van Genève**, met het oog op de vaststelling van eurovalsemunterij, en met het oog op de vervolging en bestraffing daarvan;

Motivering

In het bovenvermelde artikel van het Verdrag van Genève wordt voorgeschreven hoe de nationale centrale bureaus moeten worden opgericht en hoe zij dienen te functioneren. Derhalve moet expliciet worden vermeld dat het hierbij om de bureaus gaat waarvan in dit internationale verdrag gewag wordt gemaakt.

Amendement 14
Artikel 1, streepje 4

- "technische en statistische gegevens": de gegevens als omschreven in artikel 2 van verordening (EG) nr. .../2001;

- "technische en statistische gegevens": de gegevens als omschreven in artikel 2 van verordening (EG) nr. .../2001 **van de Raad van ... tot vaststelling van de maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij**;

Motivering

In de verordening waarnaar in dit streepje wordt verwezen, worden de middelen omschreven en vastgesteld die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij. Deze verordening van de Raad komt tevens ter sprake in het tweede en derde deel van dit verslag. Ter wille van de legislatieve nauwkeurigheid en om onduidelijkheid te voorkomen, moet zij in ieder geval ook in deze tekst worden vermeld.

Amendement 15
Artikel 2, letter a)

a) het nodige onderzoek naar mogelijk valse bankbiljetten wordt verricht door het Nationaal Analysecentrum (NAC) dat is ingesteld bij artikel 4, lid 1, van

a) het nodige onderzoek naar mogelijk valse bankbiljetten wordt verricht door het Nationaal Analysecentrum (NAC) dat is ingesteld bij artikel 4, lid 1, van

Verordening (EG) nr. .../2001;

Verordening (EG) nr. .../2001 *van ... tot vaststelling van de maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij*;

Motivering

Verwezen wordt naar de motivering bij amendement 14.

Amendement 16
Artikel 2, letter b)

b) het nodige onderzoek naar mogelijk valse muntstukken wordt verricht door het nationaal centrum voor de analyse van muntstukken (NCAM) dat is ingesteld bij artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. .../2001.

b) het nodige onderzoek naar mogelijk valse muntstukken wordt verricht door het nationaal centrum voor de analyse van muntstukken (NCAM) dat is ingesteld bij artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. .../2001 *van ... tot vaststelling van de maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij*.

Motivering

Verwezen wordt naar de motivering bij amendement 14.

Amendement 17
Artikel 4, lid 3

3. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen met het voorlopig justitieel samenwerkingssteam en daarna met Eurojust, wanneer het besluit tot instelling hiervan is aangenomen, alle relevante gegevens betreffende strafrechtelijke onderzoeken uit teneinde de vaststelling van de feiten te vergemakkelijken en een doeltreffend optreden tegen namaak van de euro te verzekeren. Europol en Eurojust verlenen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de nodige technische bijstand om de coördinatie van ingestelde onderzoeken en de samenwerking tussen de bevoegde opsporings- en vervolgingsinstanties van

3. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen met het voorlopig justitieel samenwerkingssteam en daarna met Eurojust, wanneer het besluit tot instelling hiervan is aangenomen, alle relevante gegevens betreffende strafrechtelijke onderzoeken uit teneinde de vaststelling van de feiten te vergemakkelijken en een doeltreffend optreden tegen namaak van de euro te verzekeren. Europol en *het voorlopig justitieel samenwerkingssteam, en daarna Eurojust verlenen, zodra het besluit tot oprichting daarvan is goedgekeurd*, de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de nodige technische bijstand om de

de lidstaten te vergemakkelijken.

coördinatie van ingestelde onderzoeken en de samenwerking tussen de bevoegde opsporings- en vervolgingsinstanties van de lidstaten te vergemakkelijken.

Motivering

De motivering van dit amendement ligt besloten in de tekst zelf.

Amendement 18 Artikel 5

Elke lidstaat aanvaardt het beginsel van herhaling onder de voorwaarden van zijn nationale wetgeving en erkent onder dezelfde voorwaarden dat definitieve veroordelingen in een andere lidstaat wegens een van de delicten genoemd in de artikelen 3 tot en met 5 van Kaderbesluit 2000/383/JBZ, dan wel wegens een van de in artikel 3 van het Verdrag van Genève genoemde delicten, ongeacht de valuta waarop de valsemunterij betrekking heeft, bepalend zijn voor herhaling.

Elke lidstaat aanvaardt het beginsel van herhaling onder de voorwaarden van zijn nationale wetgeving en erkent onder dezelfde voorwaarden dat definitieve veroordelingen in een andere lidstaat wegens een van de delicten genoemd in de artikelen 3 tot en met 5 van Kaderbesluit 2000/383/JBZ **van 29 mei 2000 tot versterking door middel van strafrechtelijke en andere sancties van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro**⁹, dan wel wegens een van de in artikel 3 van het Verdrag van Genève genoemde delicten, ongeacht de valuta waarop de valsemunterij betrekking heeft, bepalend zijn voor herhaling.

⁹ **PB L 140 van 16.6.2000, blz. 1.**

Motivering

Ter wille van de legislatieve nauwkeurigheid moet de datum van publicatie van het desbetreffende kaderbesluit en de inhoud ervan nader worden gespecificeerd.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement met het oog op de aanneming door de Raad van een besluit inzake het initiatief van de regering van de Franse Republiek inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij (5551/2001 – C5-0054/2001 – 2001/0804(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het initiatief van de regering van de Franse Republiek met het oog op de aanneming door de Raad van een besluit inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij (5551/2001¹),
 - gelet op artikel 34, lid 2, letter c) van het EU-Verdrag,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 39, lid 1 van het EU-Verdrag (C5-0054/2001),
 - gelet op de artikelen 106 en 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0120/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde initiatief van de regering van de Franse Republiek;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het initiatief van de regering van de Franse Republiek;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie en aan de regering van de Franse Republiek.

¹ PB C 75 van 7.3.2001, blz. 1.

WETGEVINGSVOORSTEL

2. Oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (6281/2001 – C5-0084/2001 – 2000/0208(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Raad voorgestelde tekst	Amendementen van het Parlement
	Amendement 19 Overweging 7
<p>(7) Het onder auspiciën van de ECB overeenkomstig haar richtsnoer¹ opgerichte en beheerde Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten (ANB) centraliseert de classificatie en analyse van de technische gegevens betreffende valse bankbiljetten.</p>	<p>(7) Het onder auspiciën van de ECB opgerichte en beheerde Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten (ANB) centraliseert de classificatie en analyse van de technische gegevens betreffende valse bankbiljetten op Europees niveau. De lidstaten dienen te zorgen voor de aanwijzing of oprichting van hun nationale analysecentrum.</p>
<p>¹ Richtsnoer van de Europese Centrale Bank van 26 augustus 1998 betreffende specifieke bepalingen met betrekking tot eurobankbiljetten, zoals gewijzigd op 26 augustus 1999 (ECB/1999/3) (PB L 258 van 5.10.1999, blz. 32)</p>	

Motivering

Een verwijzing naar een concreet richtsnoer of richtsnoeren ter regeling van de werking van het Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten is overbodig, aangezien daarin in een verdere toekomst verandering kan komen. Er kan worden volstaan met de vermelding dat het Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten wordt opgericht en beheerd door de Europese Centrale Bank, waaruit logischerwijs kan worden afgeleid dat het functioneert volgens de door de ECB gegeven richtsnoeren.

Daarnaast moet eveneens worden vermeld dat naast het Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten, dat Frankfurt als vestigingsplaats heeft, er in iedere lidstaat - ook in die welke geen deel uitmaken van de Monetaire Unie - een nationaal analysecentrum voor nagemaakte bankbiljetten moet worden opgericht.

Amendement 20
Overweging 9

(9) Er is voorzien in de oprichting van het ETWC, **met een tijdelijk karakter**, als afzonderlijke administratieve eenheid van de Munt van Parijs, op basis van een briefwisseling tussen de voorzitter van de Raad en de Franse minister van Financiën van 28 februari en 9 juni 2000; de taken van dit centrum moeten in deze verordening worden vastgesteld; de Raad zal te gelegener tijd beslissen over het toekomstige statuut en de vaste zetel van het ETWC.

(9) Er is voorzien in de oprichting van het ETWC als afzonderlijke **en onafhankelijke** administratieve eenheid van de Munt van Parijs, op basis van een briefwisseling tussen de voorzitter van de Raad en de Franse minister van Financiën van 28 februari en 9 juni 2000; de taken van dit centrum moeten in deze verordening worden vastgesteld; de Raad zal te gelegener tijd beslissen over het toekomstige statuut en de vaste zetel van het ETWC.

Motivering

Het Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum voor de analyse en classificatie van nagemaakte euromunten moet vanaf zijn ontstaan een definitief en geen tijdelijk karakter krijgen, aangezien de valuta die het wordt geacht te beschermen eveneens een tijdloos karakter krijgt. Het moet fungeren als een afzonderlijke en van de Parijse Munt onafhankelijke administratieve eenheid, aangezien de euromunten conform artikel 106 van het EG-Verdrag door de lidstaten worden uitgegeven, ook al moet de ECB haar goedkeuring geven voor wat de omvang van de emissies betreft.

Amendement 21
Overweging 11

(11) Er moet voor worden gezorgd dat kredietinstellingen alsmede andere instellingen die beroepshalve bankbiljetten en munten verwerken en aan het publiek verstrekken, met inbegrip van instellingen waarvan de activiteit bestaat in het wisselen van bankbiljetten en munten, zoals wisselkantoren, verplicht worden eurobankbiljetten en -munten waarvan zij weten of ten aanzien waarvan zij voldoende redenen hebben om te vermoeden dat deze vals zijn, uit circulatie te nemen en bij de bevoegde nationale autoriteiten in te leveren. Tevens lijkt het nodig ervoor te zorgen dat de lidstaten maatregelen treffen om de door hen

(11) Er moet voor worden gezorgd dat kredietinstellingen alsmede andere instellingen die beroepshalve bankbiljetten en munten verwerken en aan het publiek verstrekken, met inbegrip van instellingen waarvan de activiteit bestaat in het wisselen van bankbiljetten en munten, zoals wisselkantoren, verplicht worden **de door hen ontvangen** eurobankbiljetten en -munten **effectief op hun echtheid te controleren en eurobankbiljetten en -munten** waarvan zij weten of ten aanzien waarvan zij voldoende redenen hebben om te vermoeden dat deze vals zijn, uit circulatie te nemen en bij de bevoegde nationale autoriteiten in te leveren. Tevens

passend geachte sancties op te leggen wanneer kredietinstellingen hun verplichtingen niet nakomen.

lijkt het nodig ervoor te zorgen dat de lidstaten maatregelen treffen om de door hen passend geachte sancties op te leggen wanneer kredietinstellingen hun verplichtingen niet nakomen.

Motivering

Het ligt voor de hand dat instellingen wier voornaamste activiteit erin bestaat met bankbiljetten en munten om te gaan, een systeem ontwikkelen voor de eerste controle op potentiële vervalsing van biljetten en munten, teneinde de echtheid van de aldaar door burgers ontvangen of binnengebrachte munten of biljetten zoveel mogelijk te kunnen waarborgen.

Amendement 22 Overweging 16

(16) De maatregelen waarin deze verordening voorziet, laten de bevoegdheid van de lidstaten inzake de toepassing van het nationale strafrecht ter bescherming van de euro tegen valsemunterij, onverlet,

(Niet van toepassing op de Nederlandse tekst)

Amendement 23 Artikel 3, lid 1

1. De technische en statistische gegevens over valse bankbiljetten en valse munten die in de lidstaten zijn ontdekt, worden door de bevoegde nationale autoriteiten verzameld en geïnventariseerd. Deze gegevens worden aan de Europese Centrale Bank toegezonden om er te worden opgeslagen en verwerkt.

1. De technische en statistische gegevens over valse bankbiljetten en valse munten die in de lidstaten zijn ontdekt, worden door de bevoegde nationale autoriteiten verzameld en geïnventariseerd. Deze gegevens worden aan **het Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten (ANB) van** de Europese Centrale Bank toegezonden om te worden opgeslagen en verwerkt **in de Databank voor Nagemaakte Bankbiljetten (DNB) van het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB).**

Motivering

Artikel 3 van het richtsnoer van de Europese Centrale Bank van 26 augustus 1998 inzake specifieke bepalingen met betrekking tot eurobankbiljetten voorzag volgens de gewijzigde versie van 26 augustus 1999¹ in de oprichting van een in Frankfurt te vestigen Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten, dat onder auspiciën van de Europese

Centrale Bank verantwoordelijk is voor de centralisering van de technische evaluatie en de gegevens met betrekking tot vervalste eurobiljetten, alsook in de instelling van een databank waarin binnen het kader van het Europees Stelsel van Centrale Banken gegevens zouden worden opgeslagen over valsemunterij.

¹ *PB L 258 van 5.10.1999, blz. 32.*

Amendement 24

Artikel 3, lid 2

2. De Europese Centrale Bank verzamelt en bewaart de technische en statistische gegevens betreffende in derde landen ontdekte valse bankbiljetten en valse munten.

2. **Het Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten (ANB) van** de Europese Centrale Bank verzamelt en bewaart de technische en statistische gegevens betreffende in derde landen ontdekte valse bankbiljetten en valse munten.

Motivering

Verwezen wordt naar de motivering bij amendement 25.

Amendement 25

Artikel 4, lid 2

2. De bevoegde nationale autoriteiten staan toe dat bankbiljetten waarvan wordt vermoed dat zij vals zijn, door het NAC worden onderzocht, en verschaffen het NAC onverwijld ter analyse en identificatie de nodige exemplaren van elk type bankbiljet waarvan wordt vermoed dat het vals is, alsmede de technische en statistische gegevens waarover zij beschikken. Het NAC doet de Europese Centrale Bank ieder nieuw type bankbiljet toekomen waarvan wordt vermoed dat het vals is, volgens de door de ECB vastgestelde criteria.

2. De bevoegde nationale autoriteiten staan toe dat bankbiljetten waarvan wordt vermoed dat zij vals zijn, door het NAC worden onderzocht, en verschaffen het NAC onverwijld ter analyse en identificatie de nodige exemplaren van elk type bankbiljet waarvan wordt vermoed dat het vals is, alsmede de technische en statistische gegevens waarover zij beschikken. Het NAC doet **het Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten (ANB) van** de Europese Centrale Bank ieder nieuw type bankbiljet toekomen waarvan wordt vermoed dat het vals is, volgens de door de ECB vastgestelde criteria.

Motivering

Verwezen wordt naar de motivering bij amendement 25.

Amendement 26
Artikel 5, lid 1 bis (nieuw)

1 bis. De Raad richt het Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum (ETWC) op voor de technische analyse en classificatie van nagemaakte euromunten op Europees niveau.

Motivering

Het is van groot belang dat de oprichting van het Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum, dat tot taak heeft de technische analyse en de gegevens in verband met vervalste euromunten te centraliseren, gestalte krijgt via een wetgevingsinstrument op verordeningniveau en niet alleen maar in de vorm van een gewoon akkoord op basis van een briefwisseling tussen de voorzitter van de Raad en de Franse minister van Financiën.

Amendement 27
Artikel 6, lid 1

1. Kredietinstellingen, alsmede alle andere instellingen die beroepshalve deelnemen aan de verwerking en verstrekking aan het publiek van bankbiljetten en munten, met inbegrip van instellingen waarvan de activiteit bestaat in het wisselen van bankbiljetten of munten van verschillende valuta's, zoals wisselkantoren, hebben de verplichting om alle eurobankbiljetten en -munten waarvan zij weten of ten aanzien waarvan zij voldoende redenen hebben om te vermoeden dat deze vals zijn, uit circulatie te nemen. Zij leveren die onverwijld in bij de bevoegde nationale autoriteiten.

1. Kredietinstellingen, alsmede alle andere instellingen die beroepshalve deelnemen aan de verwerking en verstrekking aan het publiek van bankbiljetten en munten, met inbegrip van instellingen waarvan de activiteit bestaat in het wisselen van bankbiljetten of munten van verschillende valuta's, zoals wisselkantoren, hebben de verplichting om alle eurobankbiljetten en -munten waarvan zij weten of ten aanzien waarvan zij voldoende redenen hebben om te vermoeden dat deze vals zijn, uit circulatie te nemen. Zij leveren die onverwijld in bij de bevoegde nationale autoriteiten. ***Te dien einde controleren zij de door hen ontvangen eurobankbiljetten en -munten effectief op hun echtheid.***

Motivering

Verwezen wordt naar de motivering bij amendement 21.

Amendement 28
Artikel 11

Voorzover mogelijk zijn de artikelen 3, 4, 7, 8 en 9 van deze verordening van toepassing op in euro's luidende bankbiljetten die met gebruikmaking van de legale inrichtingen of materialen zijn vervaardigd in strijd met de bepalingen op grond waarvan de bevoegde autoriteiten de munt mogen uitgeven, of die in omloop zijn gebracht in strijd met de voorwaarden waaronder de bevoegde autoriteiten de munt in omloop mogen brengen en zonder toestemming van die autoriteiten.

De artikelen 3, 4, 7, 8 en 9 van deze verordening *zijn* van toepassing op in euro's luidende bankbiljetten die met gebruikmaking van de legale inrichtingen of materialen zijn vervaardigd in strijd met de bepalingen op grond waarvan de bevoegde autoriteiten de munt mogen uitgeven, of die in omloop zijn gebracht in strijd met de voorwaarden waaronder de bevoegde autoriteiten de munt in omloop mogen brengen en zonder toestemming van die autoriteiten.

Motivering

Het ligt voor de hand dat bij de wetshandhaving rekening moet worden gehouden met de bijzondere omstandigheden die zich in ieder hypothetisch geval kunnen voordoen. Derhalve is het eerste zinsdeel van dit artikel overbodig.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over de oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (6281/2001 – C5-0084/2001 – 2000/0208(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 492¹),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 308 van het EG-Verdrag (C5-0441/2000),
 - gezien de oriëntatie van de Raad (6281/2001 - C5-0084/2001),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0120/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan de aldus gewijzigde oriëntatie van de Raad;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in de oriëntatie;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 337 van 28.11.2000, blz. 264.

WETGEVINGSVOORSTEL

3. Oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad houdende uitbreiding van de werking van verordening (EG) nr. .../01 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen (6281/2001 - C5-0084/2001 - 2000/0208(CNS))

Het voorstel wordt goedgekeurd.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over de oriëntatie van de Raad met betrekking tot een ontwerpverordening van de Raad houdende uitbreiding van de werking van verordening (EG) nr. .../01 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen (6281/2001 - C5-0084/2001 - 2000/0208(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 492¹),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 308 van het EG-Verdrag (C5-0441/2000),
 - gezien de oriëntatie van de Raad (6281/2001 - C5-0084/2001),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0120/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan de oriëntatie van de Raad;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in de oriëntatie;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 337 van 28.11.2000, blz. 264.

TOELICHTING

I. INLEIDING

Aan het begin van de jaren negentig, na de val van de Berlijnse Muur in 1989 en de Duitse eenmaking, achtten de Duitse bondskanselier Helmut Kohl, de president van de Franse Republiek François Mitterrand en de toenmalige voorzitter van de Europese Commissie Jacques Delors het onontbeerlijk om een eenheidsmunt in het leven te roepen.

Het ging daarbij in de eerste plaats om een politieke keuze, ingegeven door de wil van alle partijen om Duitsland in het Westen te verankeren en op die manier de instandhouding van een duurzame vrede in Europa te verzekeren.

Er waren echter ook andere zwaarwichtige redenen, van praktische en economische aard, die de onstuitbare ontwikkeling naar een eenheidsmunt in de Europese Unie op gang brachten.

De Europese Akte, die in juli 1987 in werking trad, had ten doel op het grondgebied van de Europese Unie een binnenruimte zonder grenzen te creëren. De Akte bevatte een gedetailleerd juridisch kader voor de totstandkoming van een eenheidsmarkt van goederen, diensten en kapitaal en de garantie van het vrije verkeer van personen.

Een eenheidsmarkt kan vanuit economisch oogpunt echter niet doeltreffend functioneren wanneer de markt versnipperd is door het gelijktijdige gebruik van verschillende nationale munten in de betrokken landen.

De eenheidsmunt is dan ook onmisbaar voor de verwezenlijking van een echte economische ruimte zonder binnengrenzen. Dankzij de eenheidsmunt kunnen ook andere, niet minder belangrijke doelstellingen worden gerealiseerd: de mogelijkheid om een duurzaam werkgelegenheidsbeleid te voeren en de garantie dat de Europese Unie kan beschikken over een monetaire kracht die in verhouding staat tot haar economisch belang als eerste industriële, commerciële en financiële macht ter wereld.

De bovengenoemde politieke wil en de dwingende economische noodzaak van een goed functionerende markt leidden korte tijd later tot het Verdrag van Maastricht, dat in februari 1992 door de staatshoofden en regeringsleiders werd ondertekend en waarvan het belangrijkste besluit de invoering van de eenheidsmunt was. Tijdens de Europese Top van Madrid op 15 en 16 december 1995 werd overeengekomen dat de munt de naam euro zou krijgen.

De euro is een politiek statement. De munt is een symbool van de Europese identiteit, die op zijn beurt de katalysator kan worden voor nieuwe, onvoorspelbare politieke en economische veranderingen in Europa, zoals blijkt uit andere historische voorbeelden.

Wie heeft nooit gehoord van het "Zollverein", de befaamde douane-unie van 1834 tussen de Duitse staten rond Pruisen, die een monetaire unie inhield met een eigen munt, de "thaler", en die in 1871 uitmondde in de oprichting van het Duitse Rijk?

Minder bekend, maar van even lange duur was de Latijnse muntunie, die van 1865 tot 1925

België, Frankrijk, Griekenland, Italië en Zwitserland verenigde rond de "franc germinal".

Het belang en de consequenties van de Scandinavische monetaire unie, die van 1873 tot 1931 Zweden, Noorwegen en Denemarken verenigde rond hun eenheidsmunt de "kroon", waren eveneens aanzienlijk.

II. VOORDELEN EN UITDAGINGEN VAN HET GEBRUIK VAN DE EURO

Op 1 januari 1999 waren wij getuige van een unieke historische gebeurtenis: de euro trad in de plaats van de elf nationale munten van elf lidstaten.

Voor de burgers blijven de nationale munten echter reëler dan de euro. Er zijn immers nog geen euro's in omloop, terwijl de nationale munten nog steeds circuleren.

Hoewel de euromunten en -biljetten pas op 1 januari 2002 in omloop worden gebracht, moet één zaak duidelijk zijn: de nationale munten van de elf landen zijn verdwenen, zij zijn vandaag niet meer dan niet-decimale onderverdelingen van de euro, zoals de cent een decimale onderverdeling van de dollar is.

Nu reeds heeft de euro bijgedragen tot de ontwikkeling van het handelsverkeer, de vermindering van de wisselkoersrisico's met de landen in de rest van de wereld, de eenmaking van de goederenmarkten, de stabiliteit van de koersen en de mobiliteit van arbeid en kapitaal.

De euro heeft de ondernemingen ook beschermd tegen de gevolgen van devaluaties in andere landen. De euro betekende ook het einde van concurrerende devaluaties tussen de staten die nu dezelfde munt delen.

Het gebruik van de eenheidsmunt op Europese schaal zorgt nu reeds voor economische stabiliteit, die heeft bijgedragen tot de economische groei, de toename van consumptie en investeringen, en bijgevolg tot een verbetering van de werkgelegenheid in alle landen van de Unie.

De invoering van de euro vereiste een sanering van de overheidsfinanciën in de lidstaten. Hierdoor konden de rentevoeten worden verlaagd, hetgeen een noodzakelijke voorwaarde is voor een gunstig investeringsklimaat en een duurzame groei, die uiteindelijk de stuwende kracht zijn voor de werkgelegenheid.

De euro heeft bijgedragen tot de stabiliteit van de prijzen en de rentevoeten, hetgeen gunstige gevolgen had voor de verdeling van de economische en financiële middelen.

Samen met de bevoegdheid voor de buitenlandse betrekkingen en het hebben van een eigen leger is de uitgifte van een munt historisch gezien een van de factoren die bepalend zijn voor de soevereiniteit van een politieke entiteit.

Vanaf 1 januari 2002, wanneer de euromunten en -biljetten in de lidstaten van de eurozone in omloop worden gebracht, zijn 300 miljoen Europese burgers dagelijks verbonden door het feit dat zij betalen met hetzelfde geld, met dezelfde naam, dezelfde symbolen, dezelfde waarde,

dezelfde monetaire kracht, dezelfde communautaire instellingen.

Zal dit alles zich bovendien niet ontwikkelen tot een krachtig instrument dat onvermijdelijk en onomkeerbaar zal leiden tot verdere unie?

III. RISICO VAN VERVALSING VAN DE EURO

Wanneer de eurobiljetten en -munten in omloop komen, bestaat een zeer groot gevaar voor valsemunterij.

In de eerste plaats is de euro nu reeds - en in de toekomst nog veel meer - een munt die op wereldschaal wordt gebruikt voor reserves en transacties. Door de toenemende verspreiding zal de munt ook aantrekkelijker worden voor criminele organisaties van valsemunters. De euro wordt ongetwijfeld een concurrent van de dollar als meest vervalste munt ter wereld.

In de tweede plaats is er de enorme technologische vooruitgang, waarvan ook misdaadorganisaties gebruik maken en die een bijkomend risico op vervalsing inhoudt. Het gebruik van steeds geavanceerder informatica- en reproductie-instrumenten maakt dat vervalsingsdelicten nu veel eenvoudiger zijn dan vroeger, en ook toegankelijk voor de kleine criminaliteit.

Een ander probleem vloeit voort uit de complexe structuur van de Europese Unie en haar lidstaten. Terwijl de interne grenzen zijn opgeheven en delinquenten zich vrij over het gehele grondgebied van de Europese Unie kunnen bewegen, blijven voor de rechters en politiediensten van de lidstaten van de Unie vijftien nagenoeg onoverkomelijke nationale grenzen bestaan.

Een bijzonder gevaar voor vervalsing van de euro bestaat op het moment dat de munt in omloop wordt gebracht en tijdens de periode in januari en februari 2002, wanneer de euro en de oude nationale munten en biljetten tegelijkertijd circuleren. Gebruikers zullen onvoldoende bekend en vertrouwd zijn met de eurobiljetten en -munten, en bovendien zullen enorme hoeveelheden nationale biljetten en munten in euro moeten worden omgewisseld.

De herkenning van vervalsingen wordt bovendien bemoeilijkt omdat de eurobiljetten en -munten op verschillende plaatsen worden geproduceerd. De lidstaten mogen immers voor het vervaardigen, drukken of slaan verschillende technieken gebruiken, ook al zijn in verband met de technische veiligheid eenvormige voorwaarden vastgesteld.

Bovendien hebben de munten in elke staat van de monetaire unie naast een gemeenschappelijke ook een nationale zijde, hetgeen herkenning door gebruikers in de andere lidstaten waar deze munten circuleren bemoeilijkt. Ook dit zal tot verwarring leiden.

Tijdens de periode van dubbele circulatie zijn alle banken in de eurozone bovendien verplicht elke hoeveelheid van elke nationale munt om te wisselen in euro, zodat het risico van vervalsing niet alleen voor de euro, maar ook voor de nationale munten toeneemt.

Een ander risico dat niet mag worden onderschat, is dat van "politieke" vervalsing. De euro is

het symbool bij uitstek van de Europese Unie, en kan daarom ook een belangrijk doelwit zijn voor vijandige staten of terroristische groeperingen.

IV. DE NOODZAAK VAN EEN ALGEMEEN PREVENTIEBELEID. MAATREGELEN IN DE STRIJD TEGEN DE EUROVALSEMUNTERIJ

Het verspreidingspotentieel van de euro is enorm en overschrijdt alle grenzen, zowel de binnengrenzen tussen de lidstaten als de buitengrenzen van de Europese Unie. Van bij zijn ontstaan is de euro een wereldmunt.

De maatregelen om de euro tegen valsemunterij te beschermen, moeten aan deze dimensie worden aangepast. Er moet dan ook een algemeen juridisch kader worden gecreëerd waarbij alle lidstaten, de instellingen en organen van de Unie en de bevoegde internationale instanties worden betrokken.

De Europese Unie hoeft in haar strijd tegen de eurovalsemunterij niet van nul te beginnen. De Unie kan gebruik maken van een aantal internationale instrumenten ter bestrijding van de valsemunterij, evenals van de mechanismen die de lidstaten in hun interne rechtsstelsels hebben gecreëerd.

Het enige internationale instrument voor de preventie en bestraffing van de valsemunterijdelicten is het Verdrag van Genève van 20 april 1929¹, dat door alle lidstaten is geratificeerd. Dit louter intergouvernementele instrument kan echter geen doeltreffende bescherming van de euro verzekeren. De bescherming van de euro, die een zaak van communautair belang is, vereist dan ook per definitie communautaire maatregelen.

De maatregelen die de lidstaten op nationaal niveau hebben genomen verschillen van land tot land en kunnen onmogelijk doeltreffend zijn in de strijd tegen de vervalsing van een munt die voor iedereen gemeenschappelijk is. In het strafrecht van de lidstaten bestaan zeer diepgaande verschillen met betrekking tot de strijd tegen de valsemunterij, die in bepaalde landen zeer sterk en in andere veel minder ontwikkeld is.

Gezien de bovenstaande tekortkomingen, die zowel op internationaal als op nationaal niveau de strijd tegen de eurovervalsing bemoeilijken, heeft de Europese Raad, op 7, 8 en 9 december 2000 in Nice bijeen, in zijn conclusie 32 letterlijk gesteld: "in 2001 dient zo spoedig mogelijk een doeltreffend systeem te worden aangenomen voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij".

Dit systeem was door de Commissie reeds omschreven in haar mededeling aan de Raad, het Europees Parlement en de Europese Centrale Bank met de titel "Bescherming van de euro – bestrijding van valsemunterij"².

De vier belangrijkste onderdelen van dit systeem zijn:

¹ Volkenbond, Verdragsserie, nr. 2623 (1931), blz. 372.

² COM(98) 474 def. van 27.7.1998.

a) Opleiding

Opleiding is noodzakelijk omdat de euro nieuw is en de gebruikers niet vertrouwd zijn met de biljetten en munten. De opleiding moet gericht zijn op alle nationale en communautaire actoren, vaklui uit de sector en ook verantwoordelijken in de kandidaat-landen.

De Commissie legt momenteel de laatste hand aan een ambitieus opleidingsprogramma met een looptijd van vijf jaar, dat gericht is op de bovengenoemde sectoren.

Gezien de belangen die op het spel staan, dringt de rapporteur er bij de Commissie en de Raad op aan dit programma zo spoedig mogelijk goed te keuren.

b) Informatiesysteem

De bescherming van de euro tegen vervalsing zal vooral steunen op informatie, die kan worden onderverdeeld in twee grote categorieën.

Een eerste categorie heeft betrekking op technische informatie, waarbij gegevens worden ingewonnen over de gehanteerde methodes en de technische bijzonderheden van de vervalsingen. Deze taken zullen worden uitgevoerd door het Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten, dat onder auspiciën van de Europese Centrale Bank is opgericht.

De tweede categorie heeft betrekking op informatie van administratieve, douane- en politiediensten, voor het inwinnen van gegevens over valsemunterij op strategisch en operationeel vlak.

De in dit verslag behandelde wetsvoorstellen vormen een essentieel onderdeel van het juridisch kader dat op het niveau van de Unie wordt ingesteld om bovengenoemd informatiesysteem te organiseren.

c) Samenwerking

De invoering van de euro en het verdwijnen van de nationale munten betekent ook dat voortaan in plaats van nationale belangen een gemeenschappelijk belang moet worden beschermd. Dit vereist samenwerking en coördinatie tussen de nationale organen die actief zijn in de strijd tegen eurovalsemunterij (banken, politie, justitie) en de bevoegde instellingen en organen van de Unie (ECB, OLAF, EUROPOL).

De in dit verslag behandelde wetgevingsvoorstellen regelen de samenwerking en onderlinge steun tussen de verschillende nationale en communautaire instanties, teneinde een doeltreffende bescherming van de euro tegen vervalsing te waarborgen.

d) Strafrechtelijke bescherming

Zowel de internationale instrumenten (Verdrag van Genève) als de nationale rechtsstelsels vertonen vanuit strafrechtelijk oogpunt beperkingen en lacunes. Van bij het begin was dan ook duidelijk dat in het kader van de derde pijler een specifiek instrument moest worden uitgewerkt om de strafrechtelijke bepalingen met betrekking tot misdrijf, sancties en

rechtsbijstand te versterken, teneinde in de gehele Unie eenzelfde niveau van bescherming te kunnen waarborgen.

Met dit doel heeft de Raad op 29 mei 2000¹ reeds zijn goedkeuring gehecht aan het kaderbesluit tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro. Het Europees Parlement had hierover op 17 februari 2000 advies uitgebracht, waarbij de rapporteur de eer had een ontwerpverslag op te stellen².

V. DE WETGEVINGSVOORSTELLEN

Dit verslag heeft betrekking op drie elkaar aanvullende wetgevingsvoorstellen met het oog op de bescherming van de euro tegen valsemunterij.

Deze voorstellen vullen het rechtsvacuüm dat in de Europese Unie bestaat met betrekking tot twee van de vier essentiële punten van het beschermingssysteem van de euro, namelijk informatie en samenwerking en onderlinge steun.

Het systeem dat de euro moet beschermen tegen valsemunterij vindt zijn rechtsgrond zowel in de eerste als de derde pijler van de Unie.

De rapporteur meent dat het algemene belang van de Europese burgers niet gediend is met de juridische splitsing over twee pijlers. Hij acht deze tweedeling dan ook niet gerechtvaardigd, vooral in een essentiële kwestie zoals de bescherming van de euro.

Daarom dringt de rapporteur er eens te meer bij de Commissie en de Raad van ministers van de Unie op aan om, in overeenstemming met het bepaalde in artikel 42 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, met algemene stemmen te besluiten dat alle in artikel 29 bedoelde maatregelen inzake politie en justitie samenwerking in strafzaken onder titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen vallen. Zo kunnen op eenvormige wijze passende stappen worden ondernomen voor het oplossen van problemen waarvoor geen andere maatregelen kunnen worden getroffen.

a) Eerste wetgevingsvoorstel

Het gaat om een initiatief van de regering van de Franse Republiek met het oog op de aanneming door de Raad van een besluit inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij.

Dit voorstel moet waarborgen dat Europol, dat een sleutelpositie inneemt in het beschermingssysteem voor de euro, over de noodzakelijke informatie kan beschikken om zijn taken naar behoren uit te voeren. Daarnaast wordt in het voorstel vastgelegd dat alle lidstaten het principe van recidive aanvaarden. Hierbij rijst een juridisch probleem: indien dit principe een onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vereist, moet

¹ PB L 140 van 14.6.2000, blz. 1.

² A5-0020/2000 van 31.1.2000.

dit op grond van artikel 34 van het EU-Verdrag immers niet in een besluit, maar in een kaderbesluit worden vastgelegd.

De rapporteur heeft 18 amendementen ingediend, die voor het grootste deel verwijzingen bevatten naar niet-vermelde teksten, waarvan sommige met een technisch karakter en andere van politieke of legislatieve aard, waarmee rekening moet worden gehouden om het ontstaan en de inhoud van het wetgevingsinitiatief te begrijpen. Het gaat om de amendementen, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11. De amendementen 1, 12, 13, 14, 15, 16, 17 en 18 bevatten terminologische of inhoudelijke verduidelijkingen.

b) Tweede wetgevingsvoorstel

Dit voorstel maakt deel uit van de oriëntatie die de Raad aan onze instelling heeft toegestuurd en bevat een ontwerpverordening van de Raad met betrekking tot de bescherming van de euro tegen valsemunterij.

De rechtsgrond van dit voorstel is de derde zin van artikel 123, lid 4 van het EG-Verdrag. De bescherming van de euro als tastbaar symbool van de economische en monetaire unie is immers in de eerste plaats een kwestie van communautair belang, hoewel ook een beroep gedaan is op de instrumenten van titel VI om de strafrechtelijke bescherming van de munt te verbeteren, zoals hierboven reeds werd aangegeven.

Volgens een gefundeerd, maar betwistbaar standpunt kan de toepassingsfeer van deze verordening met de gekozen rechtsgrond niet verder reiken dan de lidstaten die de euro als eenheidsmunt hebben vastgesteld. De andere staten blijven uitgesloten.

Het voorstel bevat preventieve maatregelen binnen het communautaire wetgevingskader en is gebaseerd op een systeem van informatie-uitwisseling, samenwerking en wederzijdse steun, die een essentieel onderdeel vormen van het hierboven reeds door de rapporteur genoemde algemene systeem voor de bescherming van de euro.

Het voorstel bevat voorschriften in verband met het inwinnen van technische en statistische gegevens over vervalste biljetten en munten (methoden en technische bijzonderheden van de vervalsingen, in beslag genomen hoeveelheden, enz.) en de instanties die verplicht zijn informatie te verstrekken en samenwerking en onderlinge steun te verlenen: de lidstaten, de instellingen en organen van de Unie, derde landen en internationale organisaties.

De rapporteur stelt met voldoening vast dat de maatregelen in de bovengenoemde oriëntatie van de Raad erop gericht zijn een doeltreffende bescherming van de euro te verzekeren.

Toch acht de rapporteur het noodzakelijk om 12 amendementen in te dienen, die zijn doorgenummerd van 19 tot 30.

Het eerste amendement, nummer 19, moet preciseren dat op het niveau van de Unie een Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten (ANB) bestaat, en dat op het niveau van de lidstaten nationale analysecentra voor nagemaakte bankbiljetten moeten worden opgericht.

Twee andere amendementen hebben betrekking op de noodzaak dat het Europees Technisch

en Wetenschappelijk Centrum voor de analyse en classificatie van nagemaakte euromunten een definitief karakter krijgt en een onafhankelijke administratieve eenheid van de Munt van Parijs wordt. Het gaat om de amendementen 20 en 28.

De rapporteur acht het voor de bescherming van de belangen van de burgers ook nodig dat instellingen die beroepshalve dagelijks biljetten en munten hanteren, de door hen ontvangen bankbiljetten en munten effectief op hun echtheid controleren. Dat is het doel van de amendementen 21 en 24.

Daarnaast meent de rapporteur dat in de tekst moet worden gepreciseerd dat de gegevens worden toegezonden aan het Analysecentrum voor Nagemaakte Bankbiljetten (ANB) van de Europese Centrale Bank, en dat deze gegevens worden opgeslagen in de Databank voor Nagemaakte Bankbiljetten (DNB). Dit wordt bereikt met de amendementen 25, 26 en 27.

Amendement 22 geeft uiting aan het standpunt van de rapporteur dat het niet nodig is een expliciete uitzondering te maken voor persoonsgegevens om het fundamentele recht op het privé-leven te beschermen, omdat deze gegevens door de communautaire wetgeving ter zake reeds worden beschermd.

c) Derde wetgevingsvoorstel

Ook dit voorstel maakt deel uit van de oriëntatie die de Raad aan het Europees Parlement heeft toegezonden. Zij omvat een ontwerpverordening van de Raad houdende uitbreiding van de werking van verordening (EG) nr. .../01 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen.

Om een mogelijk beroep bij het Hof van Justitie te voorkomen, is gekozen voor een parallelle verordening op grond van artikel 308 van het EG-Verdrag, waarbij de werking van bovengenoemde verordening, die gebaseerd is op artikel 123 van het EG-Verdrag, wordt uitgebreid tot de lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen.

Volgens de rapporteur was het beter geweest om één enkel voorstel voor een verordening in te dienen met een dubbele rechtsgrond (artikel 123 en artikel 308 van het EG-Verdrag), met het doel de toepassingsfeer uit te breiden tot alle lidstaten, i.p.v. twee afzonderlijke verordeningen voor te stellen.

Aangezien de inhoud van deze ontwerpverordening grotendeels identiek is met het bovengenoemde voorstel, dient de rapporteur geen enkel bijkomend amendement in. Indien met de reeds ingediende amendementen rekening wordt gehouden, zullen zij immers ook in deze verordening worden overgenomen.